

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และขอเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อออกเป็นรัคกุประสังค์ของการวิจัย สมมติฐานของการวิจัย และวิธีดำเนินการวิจัย ตลอดจนอภิปรายผลการวิจัย และให้ขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต ตามลำดับ ดังนี้

รัคกุประสังค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิธีการที่ใช้ในการสื่อสารทางลักษณะอักษรและทางวาระของอาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์
2. เพื่อศึกษาระดับความสนใจชนิดของข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ของอาจารย์
3. เพื่อศึกษาการรับข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ของอาจารย์
4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและคณาจารย์เกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสาร ทิศทางการสื่อสาร และประเภทการสื่อสาร ตามลักษณะการปฏิบัติงานในหน้าที่ของอาจารย์

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้บริหารและคณาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสาร ตามลักษณะการปฏิบัติงานในหน้าที่ ได้แก่ การสื่อสารแบบทางการ และการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ
2. ผู้บริหารและคณาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับทิศทางการสื่อสาร ตามลักษณะการปฏิบัติงานในหน้าที่ ได้แก่ การสื่อสารจากบนลงล่าง การสื่อสารจากล่างขึ้นบน และการสื่อสารระหว่างเพื่อนอาจารย์ด้วยกัน
3. ผู้บริหารและคณาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับประเภทการสื่อสาร ตามลักษณะการปฏิบัติงานในหน้าที่ ได้แก่ การสื่อสารระหว่างบุคคล การสื่อสารกลุ่ม ช่อง และการสื่อสารสาธารณะ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร คือ ผู้บริหารและคณาจารย์ที่เป็นอาจารย์ประจำ และปฏิบัติงานในหน้าที่ ณ วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์ ในปีการศึกษา 2527 จำนวน 144 คน ประกอบด้วย

ก. ผู้บริหาร ได้แก่ อ้าฯารย์ที่ดำรงตำแหน่งอธิการ, รองอธิการ, หัวหน้าสานักงานอธิการ, หัวหน้าฝ่ายกิจการนักศึกษา, หัวหน้าคณบดี, หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าศูนย์ จำนวน 43 คน

ข. คณาจารย์ ได้แก่ อ้าฯารย์ที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร และเป็นผู้ปฏิบัติงานในหน้าที่ต่างๆ ตามสักษะงานที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหาร จำนวน 101 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยการศึกษาต่อร้า เอกสาร วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารในองค์กรทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศ หลังจากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ที่ปรึกษาผู้ควบคุมงานวิจัยตรวจสอบและแก้ไข แล้วจึงนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับอาจารย์วิทยาลัยครุพัฒน์สังกัด จังหวัดพิษณุโลก และนำแบบสอบถามมาแก้ไขปรับปรุงก่อนที่จะนำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป ผู้วิจัยได้สังเคราะห์รวมแบบสอบถามจากอาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 136 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 94.40 จำแนกเป็นผู้บริหาร 40 ฉบับ (29.4 %) และคณาจารย์ 96 ฉบับ (70.6 %) สักษะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ

(Check list)

ตอนที่ 2 ผู้ติดต่อกิจกรรมการสื่อสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ของอาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์ ได้แก่ วิธีการที่ใช้ในการสื่อสาร ระดับความสนใจในชนิดของข่าวสาร และการรับข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และแบบสอบถามที่ให้ผู้ตอบเลือกลำดับความสนใจในชนิดของข่าวสารที่สนใจมากที่สุดไปถึงสนใจรองลงมา

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้บริหารและคณาจารย์เกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสารทิศทางการสื่อสาร และประเภทการสื่อสาร ตามสักษะการปฏิบัติงานในหน้าที่ของอาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และแบบเลือกตอบ (Check list)

3. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามโดยหาค่าร้อยละ, ข้อมูลทุกตัวแปรมีการสื่อสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่โดยหากำกับและควบคุม เช่นเดียวกับเบนมาตรฐาน, ข้อมูลรายชื่อความกิดเห็นของผู้บริหารและคณาจารย์เกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสาร ทิศทางการสื่อสาร และประเภทการสื่อสาร โดยเปรียบเทียบผลสรุปรวมของค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยเปรียบเทียบผลสรุปรวมของค่าคะแนนเฉลี่ยในด้านรูปแบบการสื่อสาร ทิศทางการสื่อสาร และประเภทการสื่อสาร ของผู้บริหารและคณาจารย์

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

อาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์ จำนวน 136 คน สังกัดคณะวิชามนุษยศาสตร์ และสังกัดคณะศึกษาศาสตร์, คณะวิชาชีวศึกษาศาสตร์ และคณะวิชาครุศาสตร์ ตามลำดับ, เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง, ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 36 - 45 ปี, มีภาระสูงสุด - สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทมากกว่าปริญญาตรี, ประสบการณ์นับครั้งสูงวิชาเฉพาะและปริญญาเอก ตามลำดับ, มีประสบการณ์ทำงานในวิทยาลัยครุอุตรดิตถ์อยู่ในช่วงระหว่าง 11 - 20 ปี, ตำแหน่งทางวิชาการส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ 2, สำหรับตำแหน่งผู้ช่วย - ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ไม่มีเลย, จำแนกเป็นผู้บริหาร 40 คน และเป็นคณาจารย์ 96 คน และอาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์ใช้เวลาในการปฏิบัติงานวิชาการมากที่สุด

2. หลักกรรมการสื่อสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ของอาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์

2.1. วิธีการที่ใช้ในการสื่อสาร

อาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์มีวิธีการที่ใช้ในการสื่อสารทางลาย-สักข์อักษรที่เป็นหนังสือคำสั่งอยู่ในเกล็ทมาก รองลงมาใช้ป้ายประกาศข่าวสาร, หนังสือเรียน, บันทึกข้อความ และวารสารประชาสัมพันธ์ อยู่ในเกล็ทใช้ป้อนประมาณ ส่วน เอกสารวิชาการ, จดหมายขาว และจดหมายส่วนตัว อยู่ในเกล็ทใช้สืบอย สำหรับ

วิธีการที่ใช้ในการสื่อสารทางวาระชาติที่เป็นการพูดทางโทรศัพท์ภายใน, การประกาศเสียงตามสาย และการพบปะผู้คุยเป็นรายบุคคล อยู่ในเกณฑ์มาก และรองลงไปเป็นการประชุมคณะกรรมการ, การพบปะผู้คุยเป็นกลุ่ม และการประชุมคณะกรรมการ อยู่ในเกณฑ์ใช้พอบรพยายาม

2.2. ความสนใจในชนิดของข่าวสาร

อาจารย์วิทยาลัยครุอุตสาหกรรมให้ความสนใจในชนิดของข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ เป็นข่าวเกี่ยวกับงานสอนและอบรมมากเป็นลำดับที่ 1 และรองๆ ลงไปให้ความสนใจข่าวสารเกี่ยวกับงานบริการทางวิชาการ, ข่าวเกี่ยวกับงานผลิตผลงานทางวิชาการ, ข่าวเกี่ยวกับงานบริหาร, ข่าวเกี่ยวกับงานธุรการ, ข่าวเกี่ยวกับงานวิจัย, ข่าวเกี่ยวกับงานกิจการนักศึกษา, ข่าวเกี่ยวกับงานนิเทศการศึกษา และข่าวเกี่ยวกับงานวัฒนธรรม เป็นลำดับที่ 2 - 9 ตามลำดับ

2.3. การรับข่าวสาร

ก. อาจารย์วิทยาลัยครุอุตสาหกรรมให้ความสนใจต่อข่าวสาร, ฟังพอใจที่จะแสวงหาข่าวสาร และกระตือรือล้นที่จะสนใจติดตามข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่อยู่ในเกณฑ์มาก ตามลำดับ

ข. อาจารย์วิทยาลัยครุอุตสาหกรรมเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ผ่านสื่อหนังสือคำสั่งอยู่ในเกณฑ์บ่อยครั้ง, ผ่านสื่อป้ายประกาศข่าวสารหนังสือเวียน บันทึกข้อความ และวารสารประชาสัมพันธ์ อยู่ในเกณฑ์บางครั้ง และผ่านจดหมายข่าว และจดหมายส่วนตัว อยู่ในเกณฑ์นานๆ ครั้ง ส่วนการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ผ่านช่องทางการพูดคุยเป็นรายบุคคลอยู่ในเกณฑ์บ่อยครั้ง, ผ่านช่องทางการพูดทางโทรศัพท์ภายใน การประกาศเสียงตามสาย การประชุมคณะกรรมการ การพบปะผู้คุยเป็นกลุ่ม และการประชุมคณะกรรมการ อยู่ในเกณฑ์บางครั้ง สำหรับการเปิดรับข่าวสารจากผู้บริหารไปยังอาจารย์ผ่านหนังสือคำสั่งอยู่ในเกณฑ์บ่อยครั้ง, ผ่านหนังสือเวียน การพูดทางโทรศัพท์ภายใน การพบปะผู้คุยเป็นรายบุคคล การประชุมคณะกรรมการ และการประชุมคณะกรรมการ อยู่ในเกณฑ์บางครั้ง และผ่านจดหมายส่วนตัว อยู่ในเกณฑ์นานๆ ครั้ง การเปิดรับข่าวสารจากอาจารย์ไปยังผู้บริหารผ่านการพบปะผู้คุยเป็นรายบุคคล และการพูดทางโทรศัพท์ภายใน อยู่ในเกณฑ์บ่อยครั้ง, ผ่านการพบปะผู้คุย

เป็นกลุ่ม การประชุมคณะกรรมการ บันทึกข้อความ และการประชุมคณะกรรมการฯ อยู่ใน เกณฑ์บังคับ และผ่านจดหมายส่วนตัวอยู่ในเกณฑ์นานๆ ครั้ง และการเบิกรับข่าวสาร ระหว่างเพื่อนอาจารย์ค้ายกันผ่านการพบปะพูดคุยเป็นรายบุคคล และการพูดทางโทรศัพท์ ภายใน อยู่ในเกณฑ์บ่อยครั้ง, ผ่านการพบปะพูดคุยเป็นกลุ่มอยู่ในเกณฑ์บังคับ และผ่าน จดหมายส่วนตัวอยู่ในเกณฑ์นานๆ ครั้ง ในค้านการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ในหน้าที่ผ่านการประ公示เสียงความสาย ป้ายประกาศข่าวสาร เอกสารวิชาการ และ จดหมายข่าว อยู่ในเกณฑ์ได้รับบังเป็นบังคับ กล่าวคือ ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการ ปฏิบัติงานในหน้าที่ผ่านการประ公示เสียงความสายสัปดาห์ละหลายครั้ง ผ่านป้ายประกาศ- ข่าวสารสัปดาห์ละหลายครั้ง ผ่านเอกสารวิชาการปีการศึกษาละหลายเล่ม และผ่าน จดหมายข่าวเดือนละ 2-4 ฉบับ ส่วนข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ผ่านวารสาร ประชาสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์นานๆ จะได้รับบัง กล่าวคือ เดือนละ 1 - 2 ฉบับ สำหรับเนื้อหา สาระของข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่เกี่ยวกับงานสอนและอบรมอยู่ในเกณฑ์บ่อย ครั้ง, มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับงานธุรการ งานบริการทางวิชาการ งานกิจกรรมนักศึกษา งานบริหาร งานผลิตผลงานทางวิชาการ และงานนิเทศการศึกษา อยู่ในเกณฑ์ได้รับบัง เป็นบังคับ และมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับงานวัฒนธรรม และงานวิจัย อยู่ในเกณฑ์นานๆ จะ ได้รับบัง

ก. อาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์มีพุทธิกรรมหลังการรับข่าวสารเกี่ยว กับการปฏิบัติงานในหน้าที่โดยเกยพนปะพูดจากับเพื่อนอาจารย์ค้ายกัน เคยรายงานข่าวสาร ให้ผู้บริหารทราบ เคยถ่ายทอดแลกเปลี่ยนวิภาคย์วิจารณ์หรือปรึกษาหารือกับเพื่อนอาจารย์ ค้ายกัน และเคยแจ้งเวียนข่าวสารให้อาจารย์ที่เกี่ยวข้องทราบ อยู่ในเกณฑ์บังคับ นอกจากนี้เคยกระจายข่าวสารให้เพื่อนอาจารย์ค้ายกันทราบโดยการติดป้ายประกาศข่าวสาร หรือประกาศเสียงความสาย เคยจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการหรือการประชุมคณะกรรมการฯ และเคยเผยแพร่ข่าวสารให้เพื่อนอาจารย์ทราบโดยการเขียนบทความลงในวารสารประชา- สัมพันธ์หรือเอกสารวิชาการ อยู่ในเกณฑ์นานๆ ครั้ง

ก. อาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์มีการนำข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติ งานในหน้าที่ฯ เป็นงานสอนและอบรมไปปฏิบัติค้ายกตนเอง, มีส่วนเหลือในการปฏิบัติงาน- บริการทางวิชาการ งานบริหาร งานธุรการ งานกิจกรรมนักศึกษา งานผลิตผลงานทางวิชา- การ งานนิเทศการศึกษา และงานวัฒนธรรม และรับรู้ว่ามีการปฏิบัติงานวิจัย

จ. อาจารย์วิทยาลัยครุอุตสาหกรรมส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าอาจารย์ทุกคนควรปฏิบัติงานในหน้าที่ต่างๆ ด้วยตนเอง ส่วนความคิดเห็นที่จะแนะนำให้คนอื่นและเดียวกันแนะนำให้คนอื่นปฏิบัติงานในหน้าที่มีลักษณะอยู่ในเกณฑ์เท่ากัน สำหรับวิธีการแนะนำให้คนอื่นปฏิบัติงานในหน้าที่นั้น เคยพบปะชุดคุยกันเพื่อนอาจารย์เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มอยู่ในเกณฑ์บางครั้ง และเคยเสนอความคิดเห็นต่อผู้บริหารโดยตรง, เชียนบทความหรือข่าวสารในจดหมายข่าว วารสารประชาสัมพันธ์ และเอกสารวิชาการ และเคยเชียนจกหมายส่วนตัวไปยังเพื่อนอาจารย์อยู่ในเกณฑ์นานๆ ครั้ง

3. ความคิดเห็นของผู้บริหารและคณาจารย์เกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสาร ที่ส่วนราชการสื่อสาร และประเภทการสื่อสาร ตามลักษณะการปฏิบัติงานในหน้าที่ของอาจารย์วิทยาลัยครุอุตสาหกรรม

3.1. รูปแบบการสื่อสาร

ก. รูปแบบการสื่อสารแบบทางการ

ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มคณาจารย์มีความเห็นคล้ายอย่างมากในระดับที่แตกต่างกันเพียงเล็กน้อยว่า การสื่อสารแบบทางการก่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่เป็นอย่างดี, การสื่อสารแบบทางการเป็นปัจจัยอันสำคัญยิ่งตามหลักการบริหารองค์กรโดยทั่วไป และการสื่อสารแบบทางการจะต้องการทำเป็นลายลักษณ์อักษรหรือตามระเบียบแบบแผนของการปฏิบัติราชการอย่างเคร่งครัด

สำหรับการทดสอบสมมติฐานนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับเฉลี่ยระหว่างกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มคณาจารย์ที่เป็นผลสรุปรวมแล้ว พบว่า "ผู้บริหารและคณาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสารแบบทางการตามลักษณะการปฏิบัติงานในหน้าที่" ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข. รูปแบบการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ

ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มคณาจารย์มีความเห็นคล้ายอย่างมากในระดับที่แตกต่างกันเพียงเล็กน้อยว่า การสื่อสารแบบไม่เป็นทางการก่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่เป็นอย่างดี, การสื่อสารแบบไม่เป็นทางการเมื่อใช้ควบคู่กับการสื่อสารแบบทางการจะทำให้การปฏิบัติงานในหน้าที่ได้รับความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น

และการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการในโอกาสพิเศษต่างๆ ช่วยสร้างบรรยากาศในการสื่อสาร และการปฏิบัติงานในหน้าที่

สำหรับการทดสอบสมมติฐานนี้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มคณาจารย์ที่เป็นผลสรุปรวมแล้ว พบว่า "ผู้บริหารและคณาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการตามลักษณะการปฏิบัติงานในหน้าที่" ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.2. ทิศทางการสื่อสาร

ก. ทิศทางการสื่อสารจากบนลงล่าง



ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มคณาจารย์มีความเห็นด้วยอย่างมากในระดับที่แตกต่างกันเพียงเล็กน้อยว่า การสื่อสารจากผู้บริหารไปยังอาจารย์ก่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ได้เป็นอย่างดี และการส่งการของผู้บริหารที่ข้ามชั้นตอนการบังคับบัญชาเป็นมาตรฐานที่ไม่เป็นไปตามโครงสร้างของวิทยาลัยครุและพิเศษการบริหารองค์การ นอกจากนี้กลุ่มผู้บริหารมีความเห็นด้วยในระดับปานกลางว่า การสื่อสารจากผู้บริหารไปยังอาจารย์มีลักษณะเป็นการส่งการหรือแจ้งให้ทราบตามสายการบังคับบัญชาที่เข้าให้เห็นถึงประสิทธิผลต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ได้เป็นอย่างดี แต่กลุ่มคณาจารย์มีความเห็นด้วยในระดับน้อย

สำหรับการทดสอบสมมติฐานนี้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มคณาจารย์ที่เป็นผลสรุปรวมแล้ว พบว่า "ผู้บริหารและคณาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับทิศทางการสื่อสารจากบนลงล่างตามลักษณะการปฏิบัติงานในหน้าที่" ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข. ทิศทางการสื่อสารจากล่างขึ้นบน

ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มคณาจารย์มีความเห็นด้วยในระดับที่แตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มผู้บริหารมีความเห็นด้วยอย่างมากว่า การสื่อสารจากอาจารย์ไปยังผู้บริหารก่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ได้เป็นอย่างดี แต่กลุ่มคณาจารย์มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง นอกจากนี้ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มคณาจารย์มีความเห็นด้วยว่า ถ้าจะส่งข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ไปยังผู้บริหารระดับสูง

จะส่งไปตามลำดับสายงานมากกว่าส่งไปในเดิมผู้บริหารระดับสูงกว่าโดยตรงหรือส่งผ่านบุคคลอื่นเป็นการส่วนตัว สำหรับการส่งข่าวสารไปยังผู้บริหารระดับสูงกว่าโดยตรงนั้น ถ้าเป็นงานบริหาร, งานธุรการ และงานบริการ จะส่งไปที่หัวหน้าสำนักงาน อธิการ ถ้าเป็นงานวิชาการจะส่งไปที่หัวหน้าคณะวิชา และถ้าเป็นงานกิจการนักศึกษา จะส่งไปที่หัวหน้าฝ่ายกิจการนักศึกษา

สำหรับการทดสอบสมมติฐานนี้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มคณาจารย์ที่เป็นผลสรุปรวมแล้ว พบว่า "ผู้บริหารและคณาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับทิศทางการสื่อสารจากล่างขึ้นบนตามลักษณะการปฏิบัติงานในหน้าที่" ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ก. ทิศทางการสื่อสารระหว่างเพื่อนอาจารย์ด้วยกัน

ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มคณาจารย์มีความเห็นด้วยอย่างมาก ในระดับที่แตกต่างกันเพียงเล็กน้อยว่า การสื่อสารระหว่างเพื่อนอาจารย์ด้วยกันก่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ได้เป็นอย่างดี และการสื่อสารระหว่างเพื่อนอาจารย์ด้วยกันช่วยลดขั้นตอนของการปฏิบัติงานในหน้าที่ให้น้อยลง ทำให้การปฏิบัติได้รับความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น

สำหรับการทดสอบสมมติฐานนี้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มคณาจารย์ที่เป็นผลสรุปรวมแล้ว พบว่า "ผู้บริหารและคณาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับทิศทางการสื่อสารระหว่างเพื่อนอาจารย์ด้วยกันตามลักษณะการปฏิบัติงานในหน้าที่" ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.3. ประเภทการสื่อสาร

ก. ประเภทการสื่อสารระหว่างบุคคล

ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มคณาจารย์มีความเห็นด้วยอย่างมาก ในระดับที่แตกต่างกันเพียงเล็กน้อยว่า การสื่อสารระหว่างบุคคลก่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้กลุ่มผู้บริหารมีความเห็นด้วยมากที่สุดว่าการสื่อสารระหว่างบุคคลช่วยสร้างและกระชับความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อน - อาจารย์ด้วยกันทำให้การปฏิบัติงานของอาจารย์เป็นไปด้วยความราบรื่นยิ่งขึ้น แต่กลุ่ม

คณาจารย์มีความเห็นด้วยอย่างมาก สำหรับสื่อหรือช่องทางการสื่อสารการสื่อสารระหว่างบุคคลที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดนั้นหั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มคณาจารย์มีความเห็นตรงกันว่า ถือ การพบปะพูดคุยเป็นรายบุคคล

สำหรับการทดสอบสมมติฐานนี้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มคณาจารย์ที่เป็นผลสรุปรวมแล้ว พบว่า "ผู้บริหารและคณาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับประเภทการสื่อสารระหว่างบุคคล" ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข. ประเภทการสื่อสารกลุ่มอยู่

หั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มคณาจารย์มีความเห็นด้วยอย่างมาก ในระดับที่แตกต่างกันเพียงเล็กน้อยว่า การสื่อสารกลุ่มอยู่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพท่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ได้เป็นอย่างดี และการสื่อสารของกลุ่มอาจารย์ที่มีความสนใจและการแสดงออกร่วมกันก่อให้เกิดผลลัพธ์ของการปฏิบัติงานในหน้าที่ สำหรับสื่อหรือช่องทางการสื่อสารกลุ่มอยู่ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดนั้นหั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มคณาจารย์มีความเห็นตรงกันว่า ถือ การพบปะพูดคุยเป็นกลุ่ม

สำหรับการทดสอบสมมติฐานนี้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มคณาจารย์ที่เป็นผลสรุปรวมแล้ว พบว่า "ผู้บริหารและคณาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับประเภทการสื่อสารกลุ่มอยู่" ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ค. ประเภทการสื่อสารสารสนเทศ

หั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มคณาจารย์มีความเห็นด้วยอย่างมาก ในระดับที่แตกต่างกันเพียงเล็กน้อยว่า การสื่อสารสารสนเทศก่อให้เกิดประสิทธิภาพท่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ได้เป็นอย่างดี และการสื่อสารสารสนเทศช่วยกระจายข่าวสารได้อ่างรวดเร็วและทั่วถึงในเวลาเดียวกันได้เป็นอย่างดี สำหรับสื่อหรือช่องทางการสื่อสารสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดนั้นหั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มคณาจารย์มีความเห็นตรงกันว่า ถือ วารสารประชาสัมพันธ์

สำหรับการทดสอบสมมติฐานนั้น เมื่อเปรียบกับเจลี่ย ระหว่างกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มอาจารย์ที่เป็นผลสรุปรวมแล้ว พบว่า "ผู้บริหารและ อาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับประเภทการสื่อสารสารสนเทศ" ซึ่งเป็น การยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

1. ศูนย์กรรมการสื่อสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ของอาจารย์ วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์

1.1. วิธีการที่ใช้ในการสื่อสาร

ก. วิธีการที่ใช้ในการสื่อสารทางลายลักษณ์อักษร จากสรุปผล การวิจัย พบว่า วิธีการสื่อสารทางลายลักษณ์อักษรที่อาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์ใช้มากที่สุด ได้แก่ หนังสือคำสั่ง ค้างจากผลการวิจัยของ สมชาติ รัตนถาวร (2515) เรื่อง ระบบการคิดต่อสื่อสารในโรงเรียนมหิดลศึกษา และงานวิจัยของ นกร ศักดิพงษ์ (2525) เรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและคณาจารย์เกี่ยวกับการคิดต่อสื่อสาร ภายในโรงเรียนมหิดลศึกษา ในเขตการศึกษา ๕ ที่พบว่า ครูและอาจารย์ในสู่ใน โรงเรียนสาขิตของกรมการฝึกหัดครูและโรงเรียนมหิดลสาขิตของจุฬาลงกรณ์มหา- วิทยาลัย และผู้บริหารและคณาจารย์โรงเรียนมหิดลศึกษา ในเขตการศึกษา ๕ ใช้ วิธีการสื่อสารทางลายลักษณ์อักษรที่เป็นหนังสือเวียนมากที่สุด นอกจากนี้จากสรุปผล การวิจัยครั้งนี้พบว่า วิธีการสื่อสารทางลายลักษณ์อักษรที่อาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์ ใช้น้อยที่สุด ได้แก่ จดหมายล้วนด้วย ตรงกับงานวิจัยของ สมชาติ รัตนถาวร (2515) เรื่อง ระบบการคิดต่อสื่อสารในโรงเรียนมหิดลศึกษา ที่พบว่า ครูและอาจารย์ในสู่ใน โรงเรียนมหิดลสาขิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยใช้วิธีการสื่อสารทางลายลักษณ์อักษร ที่เป็นจดหมาย เวียนน้อยที่สุด เช่นเดียวกัน การที่อาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์ใช้วิธี- การสื่อสารทางลายลักษณ์อักษรที่เป็นหนังสือคำสั่งมากที่สุดอาจเป็น เพราะ อาจารย์ วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์มีภาระหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครุ พ.ศ. ๒๕๒๗ ในด้านการผลิตครุ วิจัย ส่งเสริมวิทยาศาสตร์ อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ทำบุญสรุนคิล่าวจันธรรม และบริการทางวิชาการแก่สังคม จึงจำเป็นต้องอาศัย หนังสือคำสั่ง เป็นสื่อจากผู้บริหาร ไปยังคณาจารย์ตามสายการบังคับบัญชาโดยตรงที่เป็น

ถ่ายสักข์อักษร เพื่อให้อาจารย์ในฐานะผู้ปฏิบัติงานได้รับรู้ข่าวสาร และสามารถนำข่าวสารที่ได้รับไปปฏิบัติงานในหน้าที่ฯ ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิผล การที่ครูและอาจารย์ใหญ่ในโรงเรียนสาธิตของกรมการศึกษาครุและโรงเรียนมัธยมสาธิตของจุฬาลงดุลกรุํมหาวิทยาลัยรวมทั้งผู้บริหารและคณาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา ๕ มีความเห็นตรงกันว่า มีวิธีการที่ใช้ในการสื่อสารทางถ่ายสักข์อักษรที่เป็นหนังสือเวียนมากที่สุดอาจเป็นเพราะหนังสือเวียนเป็นสื่อที่แสดงหลักฐานการรับรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ฯ มีความจำเป็นอย่างยิ่งในโรงเรียนนั่นเอง และการที่อาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์รวมทั้งครูและอาจารย์ใหญ่ในโรงเรียนมัธยมสาธิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความเห็นตรงกันว่า มีวิธีการที่ใช้ในการสื่อสารทางถ่ายสักข์อักษรที่เป็นจดหมายส่วนตัวน้อยที่สุด อาจเป็นเพราะจะหมายส่วนตัวเป็นสื่อที่ไม่เป็นแบบทางการและเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลที่อาจจะไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ของบุคลากรในองค์กรก็ได้

ช. วิธีการที่ใช้ในการสื่อสารทางวิชาฯ จากสรุปผลการวิจัยพบว่า
วิธีการสื่อสารทางวิชาฯ ที่อาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์ใช้มากที่สุด ได้แก่ การประ公示 - เสียงตามสาย ตรงกับงานวิจัยของ สมชาติ รตนถาวร (2515) เรื่อง ระบบการติดต่อสื่อสารในโรงเรียนมัธยมศึกษา และงานวิจัยของ นกร ตั้งพิภพ (2525) เรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและคณาจารย์เกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา ๕ ที่พบว่า ครูและอาจารย์ใหญ่ในโรงเรียนมัธยมสาธิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และผู้บริหารและคณาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา ๕ มีวิธีการที่ใช้ในการสื่อสารทางวิชาฯ ที่เป็นการประ公示 เสียงตามสายมากที่สุด เช่นเดียวกัน นอกจากนี้จากสรุปผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า วิธีการสื่อสารทางวิชาฯ ที่อาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์ใช้น้อยที่สุด ได้แก่ การประชุมคณะกรรมการ แต่ต่างจากงานวิจัยของ สมชาติ รตนถาวร (2515) เรื่อง ระบบการติดต่อสื่อสารในโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่พบว่า ครู และอาจารย์ใหญ่ในโรงเรียนมัธยมสาธิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีวิธีการที่ใช้ในการสื่อสารทางวิชาฯ ที่เป็นการประชุมติดต่อภายในหน่วยที่สุด การที่อาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์ มีวิธีการที่ใช้ในการสื่อสารทางวิชาฯ ที่เป็นการประ公示 เสียงตามสายมากที่สุดและที่เป็นการประชุมคณะกรรมการน้อยที่สุด อาจเป็นเพราะการประ公示 เสียงตามสายเป็นช่องทางการสื่อสารที่สามารถกระทำได้อย่างรวดเร็วและท่วมถึงในเวลาเดียวกัน ส่วนการประชุมคณะกรรมการ เป็นช่องทางการสื่อสารที่ถูกกำหนดตายตัวเป็นคราวๆ ไป จึงสรุปได้ว่า การที่

มุ่ลค่าของแต่ละองค์การใช้วิธีการสื่อสารทางวาระที่มีความถี่มากน้อยแตกต่างกันนั้น อาจจะเป็นเพราะแต่ละองค์การมีการเน้นหรือเบิกโอกาสใช้สื่อหรือช่องทางการสื่อสาร ที่แตกต่างกันนั้นเอง

1.2. ความสนใจในชนิดของข่าวสาร

จากสรุปผลการวิจัย พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์ให้ความสนใจในชนิดของข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ฯ เป็นข่าวเกี่ยวกับงานสอนและอบรมมากที่สุด รองลงไป ได้แก่ ข่าวเกี่ยวกับงานบริการทางวิชาการ, ข่าวเกี่ยวกับงานผลิตผลงานทางวิชาการ, ข่าวเกี่ยวกับงานบริหาร, ข่าวเกี่ยวกับงานธุรการ, ข่าว เกี่ยวกับงานวิจัย, ข่าวเกี่ยวกับงานกิจกรรมนักศึกษา, ข่าวเกี่ยวกับงานนิเทศการศึกษา และข่าวเกี่ยวกับงานวัฒนธรรม ตามลำดับ ตรงกับงานวิจัยของ นศร ศัษษพิภพ (2525) เรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและคณาจารย์เกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารในโรงเรียน มัธยมศึกษา ในเขตกรุงศรีฯ ที่พบว่า ผู้บริหารและคณาจารย์ให้ความสนใจในชนิด ของข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ฯ เป็นข่าวเกี่ยวกับงานวิชาการมากที่สุด รอง ลงไป ได้แก่ ข่าวความเคลื่อนไหวในวงการศึกษา, ข่าวเกี่ยวกับการดำเนินงานภายใน โรงเรียน และข่าวเกี่ยวกับการร่วมการกุศล ตามลำดับ และต่างกับงานวิจัยของ สมชาย รัตนถาวร (2515) เรื่อง ระบบการติดต่อสื่อสารในโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ พบว่า ครูและอาจารย์ในทุกในโรงเรียนสาขาวิชาติดต่อก្រุงศรีฯ ให้ความสนใจข่าว เกี่ยวกับความเคลื่อนไหวในวงการศึกษามากที่สุด รองลงไป ได้แก่ ข่าวเกี่ยวกับงาน บริหารโรงเรียน, ข่าวเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือน, ข่าวเกี่ยวกับวิชาการ, ข่าว เกี่ยวกับสวัสดิการ และข่าวเกี่ยวกับระเบียบต่างๆ ตามลำดับ รวมทั้งครูและอาจารย์ ในทุกในโรงเรียนมัธยมสาขาวิชาติดของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ความสนใจข่าวเกี่ยวกับงาน บริหารโรงเรียนมากที่สุด รองลงไป ได้แก่ ข่าวเกี่ยวกับวิชาการ, ข่าวเกี่ยวกับความ เคลื่อนไหวในวงการศึกษา, ข่าวเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือน, ข่าวเกี่ยวกับสวัสดิการ และข่าวเกี่ยวกับระเบียบต่างๆ ตามลำดับ การที่อาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์ให้ความ สนใจข่าวเกี่ยวกับงานสอนและอบรมมากที่สุดอาจเป็นเพราะการผลิตครูเป็นภาระหน้าที่หลัก ของวิทยาลัยครุตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครุ พ.ศ.2527 ส่วนภาระหน้าที่ค้านอื่นๆนั้น เป็นงานสนับสนุนการผลิตครูนั้นเอง จะเห็นว่า จากสรุปผลการวิจัยครั้งนี้ไปสอดคล้องกับ ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามคังประภูในตารางที่ 8 ที่ว่า อาจารย์วิทยาลัยครุ

ใช้เวลาในการปฏิบัติงานวิชาการมากที่สุด และการที่อาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์ให้ความสนใจช่วยเหลือกับงานวัฒนธรรมน้อยที่สุด อาจเป็นเพราะสูญเสียวัฒนธรรมที่เป็น - หน่วยงานหนึ่งของวิทยาลัยครุอุตรดิตถ์ จัดตั้งขึ้นมาและมีภาระหน้าที่ตลอดจนบทบาทตาม ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยสูญเสียวัฒนธรรม พ.ศ.2525 เกี่ยวกับการศึกษา กัน กว่า และวิจัยด้านวัฒนธรรม, อนุรักษ์ ส่งเสริม พัฒนาและเผยแพร่วัฒนธรรม, ส่งเสริม งานประเพณีท้องถิ่น, ฝึกอบรมวิทยากรและบุคลากรด้านวัฒนธรรม และจัดดำเนินการ หอวัฒนธรรมห้องถิ่น ที่ระบุให้มีคณะกรรมการวัฒนธรรมระดับจังหวัด โดยมีผู้ว่า- ราชการจังหวัดเป็นประธานคณะกรรมการ สำหรับจังหวัดคุณครูดิตถ์นี้ได้แต่งตั้งให้ หัวหน้าสูญเสียวัฒนธรรมวิทยาลัยครุอุตรดิตถ์เป็นอนุกรรมการและเลขานุการสูญเสียวัฒนธรรม จังหวัดอุตรดิตถ์ จากการที่หัวหน้าสูญเสียวัฒนธรรมวิทยาลัยครุอุตรดิตถ์และเลขานุการสูญเสียวัฒนธรรมจังหวัดอุตรดิตถ์เป็นบุคคลคนเดียวกันนี้เอง ทำให้อาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์ ส่วนใหญ่มองเห็นว่างานด้านวัฒนธรรมไม่ใช่หน้าที่ของวิทยาลัยครุโดยตรง เพียงแต่ ผู้บริหารวิทยาลัยครุอุตรดิตถ์ให้การสนับสนุนสูญเสียวัฒนธรรมจังหวัดอุตรดิตถ์ในด้านบุคลากร อุปกรณ์ และงบประมาณบางส่วน เท่านั้น

1.3. การรับข่าวสาร

จากสรุปผลการวิจัย พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์ให้ความสนใจต่อข่าวสาร, ปัจจุบันที่จะแสวงหาข่าวสาร และกระตือรือล้นที่จะสนใจดีดีตาม - ข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ อยู่ในเกณฑ์มาก, เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการ ปฏิบัติงานในหน้าที่ผ่านสื่อหนังสือคำสั่งมากที่สุด และผ่านช่องทางการพบปะพูดคุยเป็น - รายบุคคลอยู่ในเกณฑ์ป้อยครึ่ง, เปิดรับข่าวสารจากผู้บริหารไปยังอาจารย์ผ่านสื่อหนังสือ คำสั่งอยู่ในเกณฑ์ป้อยครึ่ง, เปิดรับข่าวสารจากอาจารย์ไปยังผู้บริหารผ่านช่องทางการ พบปะพูดคุยเป็นรายบุคคลและการพูดทางโทรศัพท์ภายในอยู่ในเกณฑ์ป้อยครึ่ง, เปิดรับ ข่าวสารระหว่างเพื่อนอาจารย์กับกันผ่านช่องทางการพบปะพูดคุยเป็นรายบุคคลและการ พูดทางโทรศัพท์ภายในอยู่ในเกณฑ์ป้อยครึ่ง, ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ ผ่านการประกาศ เสียงความลับ ป้ายประกาศข่าวสาร เอกสารวิชาการ และจดหมายข่าว อยู่ในเกณฑ์ได้รับข้างเป็นบางครั้ง และได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่มี เนื้อหาสาระเกี่ยวกับงานสอนและอบรมอยู่ในเกณฑ์ป้อยครึ่ง ทั้งนี้เนื่องมาจากหนังสือ- คำสั่งเป็นสื่อที่มีความสำคัญยิ่งในองค์การແນบทางการที่ค้องการประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน

ของบุคลากรที่ผู้บริหารสามารถจะสั่งการให้บุคลากรเป็นผู้ปฏิบัติงานตามที่มอบหมายด้วยสิทธิอันชอบธรรมและชอบด้วยกฎหมาย ส่วนการพบปะพูดคุยเป็นรายบุคคลและการพูดทางโทรศัพท์ภายในเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลในองค์การที่เปิดโอกาสให้บุคลากรทุกระดับได้แลกเปลี่ยนข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ซึ่งกันและกันได้ตลอดเวลา สำหรับการประชุมเสียงความส่าย ป้ายประกาศข่าวสาร เอกสารวิชาการ และจดหมายข่าว เป็นสื่อและช่องทางการสื่อสารที่มีข้อจำกัดที่ความต้องรับภาระเวลาเผยแพร่ข่าวสารที่ทำให้อาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์เปิดรับข่าวสารและได้รับข่าวสารในระดับความกínอยครั้งที่แตกต่างกันออกไป

1.4. เหตุตัวกรรมเหลังการรับข่าวสาร

จากสรุปผลการวิจัย พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์โดย普遍ปะบุคคลกับเพื่อนอาจารย์ด้วยกัน เกี่ยวกับงานข่าวสารให้ผู้บริหารทราบ เกยถายหอดแลกเปลี่ยน วิพากษ์วิจารณ์ หรือ ปรึกษาหารือ กับเพื่อนอาจารย์ด้วยกัน และเกยแจ้งเรียนข่าวสารให้อาจารย์ที่เกี่ยวข้องทราบ อญี่ปุ่นเกณฑ์บางครั้ง นอกจากนี้เกยกระจายข่าวสารให้เพื่อนอาจารย์ด้วยกันทราบโดยการติดป้ายประกาศข่าวสารหรือการประชุมเสียงตามส่าย เกยจดโน้ตการประชุมคณะกรรมการหรือการประชุมคณะกรรมการและเกยเผยแพร่ข่าวสารให้เพื่อนอาจารย์ทราบโดยการเขียนบทความลงในการสาร – ประชาสัมพันธ์หรือเอกสารวิชาการ อญี่ปุ่นเกณฑ์นานาชาติ อย่างไรก็ตามแม้ว่าอาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์จะมีเหตุตัวกรรมเหลังการรับข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่โดยวิธีการต่างๆอยู่ในเกณฑ์บางครั้งหรือนานๆครั้ง แต่เหตุตัวกรรมดังกล่าวซึ่งให้เห็นว่าเป็นไปตามหลัก 5 ข้อของ คีท เดวิส (Keith Davis อ้างถึงใน Cutlip และ Center 1978: 109) ที่สรุปว่า เมื่อผู้ส่งสารส่งข่าวสารไปยังผู้รับสารนั้น ผู้ส่งสารมีวัตถุประสงค์ที่คาดหวังไว้ต่อผู้รับสาร 5 ประการ ได้แก่ ผู้รับสารสามารถรับข่าวสารนั้นได้ เช้าใจในเนื้อหาสาระของข่าวสารนั้น ยอมรับข่าวสารนั้น เกิดการปฏิบัติหรือการกระทำ และมีปฏิกริยาตอบกลับ ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้ได้พบในงานวิจัยของ พิทยา มูลิก (2523) เรื่อง เหตุตัวกรรมค้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ที่พบว่า ศึกษานิเทศก์มีเหตุตัวกรรมระหว่างบุคคลด้านการแสดงออกในการร่วมประسانลัพท์ที่ต้องอาศัยการสื่อสารในองค์การเข้าไปมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานอยู่ใน

เกณฑ์ปานกลาง รวมทั้งงานวิจัยของ ชาร์ล อี.เรด菲尔ด (Charl E. Redfield 1969: 38) เรื่อง Communication in Management พบว่า บุคคลและกลุ่มบุคคล จะได้รับหรือโต้ตอบข่าวสารที่มีข้อความอย่างเดียวกันในเวลาเดียวกันหรือในเวลาต่างกัน หรือ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลและเวลา มีความสัมพันธ์กับข้อความในข่าวสาร และ โต้ตอบซึ่งกันและกันในทางบากและทางลง



1.5. การนำข่าวสารไปปฏิบัติงาน

จากสรุปผลการวิจัย พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์มีการนำข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ฯ เป็นงานสอนและอบรมไปปฏิบัติด้วยตนเอง, มีส่วนช่วยเหลือในการปฏิบัติงานบริการทางวิชาการ งานนิเทศการศึกษา และงานวัฒนธรรม และรับรู้ว่ามีการปฏิบัติงานวิจัย สรุปได้ว่า อาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์ให้ความสนใจและปฏิบัติงานสอนและอบรมมากที่สุด เนื่องจากทุกคนได้เลือกเห็นความสำคัญของงานสอนและอบรมที่เป็นหน้าที่หลักของวิทยาลัยครุ อายุang ไร้ความสามารถที่อาจารย์ - วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์ได้ลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง มีส่วนช่วยเหลือในการปฏิบัติงาน และรับรู้ว่ามีการปฏิบัติงานนั้น อาจจะทำให้งานในหน้าที่ของวิทยาลัยครุบางอย่างด้อยความสำคัญลงไปบ้าง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนโยบายของผู้บริหารระดับสูงที่จะเน้นหรือส่งเสริมงานด้านอื่นๆ ในมีน้ำหนักหรือความเป็นเลิศให้สูงเด่นมากันอย่างเพียงใด โดยอาศัยการสื่อสารในองค์กรการเข้าไปมีส่วนช่วยในการพัฒนางานด้านต่างๆ ให้ทัดเทียมกัน

1.6. การแนะนำให้กับอื่นปฏิบัติงาน

จากสรุปผลการวิจัย พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์มีความคิดเห็นว่า อาจารย์ทุกคนควรปฏิบัติงานในหน้าที่ต่างๆ ด้วยตนเอง และมีความคิดเห็นที่จะแนะนำและเผยแพร่ให้กับอื่นปฏิบัติงานในหน้าที่อยู่ในเกณฑ์เท่ากัน สำหรับวิธีการแนะนำให้กับอื่นปฏิบัติงานในหน้าที่นั้น เคยพบปะพูดคุยกับเพื่อนอาจารย์เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มอยู่ในเกณฑ์บางครั้ง และเคยเสนอความคิดเห็นต่อผู้บริหาร, เขียนบทความหรือข่าวสารลงในจกหมายทั่ว วารสารประชาสัมพันธ์ และเอกสารวิชาการ รวมทั้งเคยเขียนบทความส่วนตัวไปยังเพื่อนอาจารย์อยู่ในเกณฑ์นานาครั้ง สรุปได้ว่า นอกจากอาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์จะเป็นผู้ปฏิบัติงานต่างๆ ด้วยตนเองแล้ว ยังเกยมี

พุทธิกรรมแห่งของในรูปของการแนะนำให้กันอีกภูมิปัญญา รวมทั้งมีความคิดที่จะแนะนำให้กันอีกภูมิปัญญาอีกด้วยอ่าจะเนื่องมาจากอาจารย์วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์ส่วนใหญ่เลือกเน้นความสำคัญของการปฏิบัติงานในหน้าที่ของวิทยาลัยครุ และมองเห็นว่า การที่จะทำให้งานของวิทยาลัยครุก้าวไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์การได้จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรหลายฝ่ายหรือทุกคนช่วยเหลือกันทั้งในระดับผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานโดยอาศัยสื่อและช่องทางการสื่อสารขององค์การเป็นสำคัญ

2. ความคิดเห็นของผู้บริหารและคณะกรรมการที่ยกยับรูปแบบการสื่อสาร ทิศทางการสื่อสาร และประเภทการสื่อสาร ตามลักษณะการปฏิบัติงานในหน้าที่ของอาจารย์ – วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์

2.1. รูปแบบการสื่อสาร

ก. การสื่อสารแบบทางการ

จากสรุปผลการวิจัย พบว่า ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มคณะกรรมการ มีความเห็นด้วยอย่างมากในระดับที่แตกต่างกันเพียงเล็กน้อยว่า การสื่อสารแบบทางการ ก่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่เป็นอย่างดี การสื่อสารแบบทางการเป็นปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญยิ่งตามหลักการบริหารองค์การโดยทั่วไป และการสื่อสารแบบทางการจะต้องกระทำเป็นลายลักษณ์อักษรหรือตามระเบียบแบบแผนของการปฏิบัติราชการอย่างเคร่งครัด ตรงกับงานวิจัยของ สมชาติ รัตนถาวร (2515) เรื่อง ระบบการติดต่อสื่อสารในโรงเรียนมหิดลกษา ที่พบว่า ทั้งครูและอาจารย์ใหญ่ในโรงเรียนสាជิศของกรมการไฟฟ้าครุ และโรงเรียนมหิดลสាជิศของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีการใช้รูปแบบการสื่อสารแบบทางการมากกว่าแบบไม่เป็นทางการ ซึ่งการสื่อสารแบบทางการนั้นเป็นการสื่อสารที่มีระเบียบแบบแผน มีข้อกำหนดไว้ชัดเจน เช่น จะต้องกระทำเป็นลายลักษณ์อักษรหรือตามระเบียบแบบแผนความธรรมเนียมของ การบริหารราชการอย่างเคร่งครัด (กริช สินธุ 2526 : 164) โดยที่ข่าวสารจะถูกส่งต่อไปในองค์การตามลำดับชั้นหรือตามหน้าที่การกิจ ข่าวสารนั้นจะให้ผ่านไปตามสายใยของความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการ และความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการในองค์การเป็นตัวกำหนดทิศทางการให้ล้วงข่าวสาร (กริช สินธุ 2526 : 79 - 80)

ช. การสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ

จากสรุปผลการวิจัย พบว่า ห้องกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มอาจารย์ มีความเห็นค่อนข้างมากในระดับที่แตกต่างกันเพียงเล็กน้อยว่า การสื่อสารแบบไม่เป็นทางการก่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่เป็นอย่างดี เช่นเดียวกัน การสื่อสารแบบไม่เป็นทางการเมื่อใช้ควบคู่กับการสื่อสารแบบทางการจะทำให้การปฏิบัติงานในหน้าที่ได้รับความสอดคล้องและรวดเร็วขึ้น และการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการใน - โอกาสพิเศษต่างๆ ช่วยสร้างบรรยากาศการสื่อสารและการปฏิบัติงานในหน้าที่ จึงสรุปได้ว่า แม้ว่าองค์การแบบทางการหรือราชการนั้นจะเป็นต้องใช้การสื่อสารแบบทางการ เป็นหลักในการบริหารและการดำเนินงานอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่การสื่อสารแบบไม่ เป็นทางการก็ยังคงจะต้องมีอยู่ต่อไปคราวใดที่บุคลากรในองค์กรยังต้องมีการสื่อสารกัน ซึ่งบางครั้งในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของบุคลากรในองค์กรจะจำเป็นต้องอาศัยการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการนำเข้าไปก่อนแล้วจึงจะใช้การสื่อสารแบบทางการตามเข้าไปในภาย หลัง หรือ อาจจะใช้ทั้งรูปแบบการสื่อสารแบบทางการและแบบไม่เป็นทางการควบคู่กันไป ก็ได้ และหากจะพิจารณาในแง่บรรยายกาศขององค์กรแล้วจะพบว่า การสื่อสารแบบไม่ เป็นทางการจะมีอยู่ทำให้บุคลากรในองค์กรทุกระดับกระชับความสัมพันธ์กันยิ่งขึ้นก้ามีการ จัดกิจกรรมในโอกาสพิเศษขึ้นมา เป็นการสร้างความเข้าใจร่วมกันถึงเป้าหมายการ ทำงานขององค์กร ลึกหั้งยังเป็นการสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรใน องค์กรได้อีกด้วย

2.2. ที่ทางการสื่อสาร

ก. การสื่อสารจากบุคลากร

จากสรุปผลการวิจัย พบว่า ห้องกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มอาจารย์ มีความเห็นค่อนข้างมากในระดับที่แตกต่างกันเพียงเล็กน้อยว่า การสื่อสารจากผู้บริหาร ไปยังคณาจารย์ก่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ได้เป็นอย่างดี และการ สื่อสารของผู้บริหารที่ข้ามขั้นตอนการบังคับบัญชาเป็นใหญ่ ติกรรมการสื่อสารที่ไม่เป็นไปตาม โครงสร้างของวิทยासัชกและผู้ดูแลกิจกรรมบริหารองค์กร นอกจากนี้กลุ่มผู้บริหารยังมี ความเห็นค่อนข้างมากในระดับปานกลางว่า การสื่อสารจากผู้บริหารไปยังอาจารย์มีลักษณะเป็นการ สื่อสารหรือแจ้งให้ทราบตามสายการบังคับบัญชาที่เข้าใจเห็นถึงประสิทธิผลต่อการปฏิบัติงานใน

ในหน้าที่ได้เป็นอย่างดี แท็กลุ่มพยายามที่มีความเห็นด้วยตั้งกล่าวในระดับน้อย ตรงกับงานวิจัยของ ริชาร์ด เค. กอเรฟ์ (Richard K. Grove 1967: 73) เรื่อง Perceive Effectiveness of Principle Teacher Communication Practices

ที่พบว่า อาจารย์ใหญ่ในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในรัฐเพนซิลเวเนีย สหรัฐอเมริกา เข้าใจว่า ตนเองเป็นผู้สื่อสารได้ผลมากกว่าครูอาจารย์ ซึ่งครูอาจารย์ส่วนใหญ่ยอมรับเช่นเดียวกัน รวมทั้งตรงกับงานวิจัยของ ทัศนีญ ศุภเมธ (2525) เรื่อง บทบาทด้านการพัฒนาอาจารย์ของอธิการวิทยาลัยครุ ที่พบว่า อธิการวิทยาลัยครุมีความคิดเห็นในระดับมากเกี่ยวกับการพัฒนาอาจารย์ ได้แก่ การประชุม อบรม สัมมนา ศึกษาดู และบรรยายการท่องวิชาการ, การผลิตเอกสารประกอบการสอน, การเขียนบทความ-และคำรา, การวิจัยค้นคว้าและทดลองทางวิชาการ, การลังเกต เยี่ยมเยียน คุณงานและศึกษาจากอาจารย์อาชีวะ และการสร้างบรรยากาศทางวิชาการและกิจกรรมด้านต่างๆ รวมทั้งอธิการวิทยาลัยครุมีความคิดเห็นว่า ได้แสดงออกมากที่สุดเกี่ยวกับการบริเริ่มสร้าง-สรรค์และการประเมินปัจจุบัน การให้ความช่วยเหลือประสานงาน, การยอมรับและให้กำลังใจ, การลังคอมและการผูกดวงใจ และการแสดงออกทางบุคลิกภาพ จิตใจ และอารมณ์ จะเห็นว่าอธิการวิทยาลัยครุมีความคิดเห็นและการแสดงออกในระดับมากและมากที่สุดตามลำดับ และงานวิจัยของ นกร ตั้งพิภพ (2525) เรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและคณาจารย์เกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 5 ที่พบว่า ผู้บริหารได้แสดงออกหรือปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์เกิดขึ้นบ่อยๆ เกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารภายใน 7 ด้าน ได้แก่ ความน่าเชื่อถือ, ความเหมาะสมสมกับสภาพแวดล้อม, เนื้อหาสาระ, ความต้องเนื่องและอยู่บ่อร่องรอย, ช่องทางการสื่อสาร, ความสามารถของผู้รับสาร และความจำชัด เป็นการซึ่งให้เห็นว่า ผู้บริหารองค์การมีความเข้าใจและแสดงความคิดเห็นว่าตนเองเป็นผู้ได้แสดงออกหรือปฏิบัติทางด้านการสื่อสารไปยังผู้บุคคลที่งานมากกว่าหรือบ่อยครั้งกว่า จึงสรุปได้ว่า ความล้มเหลวนี้ทั้งผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาที่มั่นคง มีความสำคัญต่อการดำเนินงานขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ (สมยศ นาวีกุล (2527 : 77)

๔. การสื่อสารจากกล่าวขึ้นบน

จากสรุปผลการวิจัย พบว่า ห้องกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มคณาจารย์ มีความเห็นด้วยในระดับที่แตกต่างกัน โดยที่กลุ่มผู้บริหารมีความเห็นถูกอย่างมากกว่า การ

สื่อสารจากอาจารย์ไปยังผู้บุกริหารก่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ได้เป็นอย่างดี แต่กลุ่มคณาจารย์มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง นอกจากนี้ ห้องกลุ่มผู้บุกริหารและกลุ่มคณาจารย์มีความเห็นด้วยว่า ถ้าจะส่งข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ไปยังผู้บุกริหารระดับสูงกว่าจะส่งไปตามลำดับสายงานมากกว่าจะส่งไปถึงผู้บุกริหารระดับสูงกว่าโดยตรงหรือส่งผ่านบุคคลอื่นเป็นการส่วนตัว สำหรับการส่งข่าวสารไปยังผู้บุกริหารระดับสูงกว่าโดยตรงนั้นถ้าเป็นงานบริหาร งานธุรการ และงานบริการ จะส่งไปที่หัวหน้าสำนักงานอธิการ ถ้าเป็นงานวิชาการจะส่งไปที่ - หัวหน้าคณะวิชา และถ้าเป็นงานกิจการนักศึกษาจะส่งไปที่หัวหน้าฝ่ายกิจการนักศึกษา ในงานวิจัยของ เรนิส ลิกอร์ท (Lensis Likert | อ้างถึงใน กรณี สืบสานที่ 2526: 70) พบว่า ร้อยละ 85 ของผู้บังคับบัญชาคิดว่าตนไม่มีภูมิฐานในการสื่อสารกับผู้ใต้ - บังคับบัญชา แต่ร้อยละ 50 ของผู้ใต้บังคับบัญชาคิดว่าผู้บังคับบัญชามีภูมิฐานในการสื่อสารกับตนเอง นั่นก็หมายความว่า ผู้ใต้บังคับบัญชาไม่มีความต้องการที่จะสื่อสารไปยังผู้บังคับบัญชา เพื่อรายงาน ขอความเห็นชอบ หรือ ขึ้นแจ้งภัยทางการปฏิบัติงาน

๔. การสื่อสารระหว่างเพื่อนอาจารย์ด้วยกัน



จากสรุปผลการวิจัย พบว่า ห้องกลุ่มผู้บุกริหารและกลุ่มคณาจารย์มีความเห็นด้วยอย่างมากในระดับที่แตกต่างกันเพียงเล็กน้อยว่า การสื่อสารระหว่างเพื่อนอาจารย์ด้วยกันก่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ได้เป็นอย่างดี และการสื่อสารระหว่างเพื่อนอาจารย์ด้วยกันที่มีผลต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ให้น้อยลง ทำให้การปฏิบัติงานได้รับความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น ตรงกับงานวิจัย (อ้างถึงใน กรณี สืบสานที่ 2526: 130) ที่พบว่า การรับรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในระดับเดียวกันเป็นองค์ประกอบสำคัญในการประเมินผลของแต่ละบุคคลเกี่ยวกับงานในหน้าที่และองค์การ สรุปได้ว่า การสื่อสารระหว่างเพื่อนอาจารย์ด้วยกันเป็นพฤติกรรมการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการที่อาจารย์วิทยาลัยครุ - อุตสาหกรรมกำลังดำเนินการอยู่ ทำให้การแลกเปลี่ยนข่าวสารกันตามลักษณะงานที่ได้รับมอบหมายและการกิจกรรมต่อไปนี้เป็นปกติและรับมือร่วมกัน ทำการแลกเปลี่ยนข่าวสาร ปรึกษาหารือ เพื่อประสานงาน ลดความซ้ำซ้อน และแก้ไขภัยทางการทำงานร่วมกัน ก่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่

2.3. ประเภทการสื่อสาร

ก. การสื่อสารระหว่างบุคคล

จากสรุปผลการวิจัย พบว่า ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มคณะกรรมการมีความเห็นด้วยอย่างมากในระดับที่แตกต่างกันเพียงเล็กน้อยว่า การสื่อสารระหว่างบุคคลก่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้กลุ่มผู้บริหารมีความเห็นด้วยมากที่สุดว่า การสื่อสารระหว่างบุคคลช่วยสร้างและกระตับความล้มเหลวนี้ดีระหว่างเพื่อน - อาจารย์คุณกัน ทำให้การปฏิบัติงานของอาจารย์ดำเนินไปด้วยความราบรื่นยิ่งขึ้น แต่กลุ่มคณะกรรมการมีความเห็นด้วยอย่างมากเท่านั้น สำหรับด้านเรื่องทางการสื่อสารระหว่างบุคคลที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มคณะกรรมการมีความเห็นตรงกันว่า คือ การพูดประชุมโดยเป็นรายบุคคล ตรงกับงานวิจัยของ พิทยา มูลิก (2523) เรื่อง すべิดิกรมด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ที่พบว่า ศึกษานิเทศก์มีความต้องการร่วมประสานสังเกตน์ที่ใช้การสื่อสารอยู่ในเกณฑ์ดี แต่เมตุ่ดิกรมด้านการแสดงออกในการร่วมประสานสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ซึ่งการสื่อสารระหว่างบุคคลเป็นการสื่อสารที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าแบบตัวต่อตัวระหว่างบุคลากรสองคนซึ่งกันและกันแบบสองพิเศษทาง เพื่อสร้าง - และกระตื้นความสัมพันธ์อันดีต่อกันทั้งแบบทางการและแบบไม่เป็นทางการ (กริช สินธุ 2526: 106) ในแห่งของการปฏิบัตินี้ ลาซาร์สเฟลด์ และ เมนเซล (Lazarsfeld และ Menzel 1963: 72) ได้เขียนไว้ว่า การสื่อสารระหว่างบุคคลมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและกระตื้นความสัมพันธ์โดยการพูดคุยแบบเป็นกันเอง ทำให้ผู้พูดและผู้ฟังมีความรู้สึกว่าเป็นพวกเดียวกัน มีความสัมพันธ์ ตลอดจนรู้จักกันมากยิ่งขึ้น ซึ่งผลดียิ่งเกิดขึ้นแก่องค์การโดยตรง

ข. การสื่อสารกลุ่มย่อย

จากสรุปผลการวิจัย พบว่า ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มคณะกรรมการมีความเห็นด้วยอย่างมากในระดับที่แตกต่างกันเพียงเล็กน้อยว่า การสื่อสารกลุ่มย่อยก่อให้เกิด - ประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ได้เป็นอย่างดี และการสื่อสารของกลุ่มอาจารย์ที่มีความสนใจและการแสดงออกร่วมกันก่อให้เกิดผลลัพธ์ต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ สำหรับด้านเรื่องทางการสื่อสารกลุ่มย่อยที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดนั้นทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มคณะกรรมการมีความเห็นตรงกันว่า คือ การพูดประชุมโดยเป็นกลุ่ม ในเรื่องนี้ กริช สินธุ (2526: 138) ได้อธิบายว่า การสื่อสารกลุ่มย่อยเป็นการสื่อสารของกลุ่มบุคคลจำนวนหนึ่งที่สามารถจะสื่อสาร

เฉพาะหน้ากันໄล็คและมีความสุนใจหรือการแสดงออกร่วมกันในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งดูติกรรมการสื่อสารกลุ่มอยู่ที่แท้จริง คือ ดูติกรรมการสื่อสารของแต่ละบุคคล นั่นเอง

๓. การสื่อสารสาธารณะ

จากสรุปผลการวิจัย พบว่า ห้องกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มคณะกรรมการ มีความเห็นด้วยอย่างมากในระดับที่แตกต่างกันเพียงเล็กน้อยว่า การสื่อสารสาธารณะนี้ทำให้เกิดประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ได้เป็นอย่างดี และการสื่อสารสาธารณะช่วยกระจายช่าวสารได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึงในเวลาเดียวกันได้เป็นอย่างดี สำหรับสื่อหรือช่องทางการสื่อสารสาธารณะที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดนั้นห้องกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มคณะกรรมการ มีความเห็นตรงกันว่า คือ วารสารประชาสัมพันธ์ ต่างจากงานวิจัยของ ริชาร์ด เก. โกรฟ (Richard K. Grove | 1967: 73) เรื่อง *Perceive Effectiveness of Principle Teacher Communication Practices* ที่พบว่า ครูอาจารย์ในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษารัฐเพนซิลเวเนีย สหรัฐอเมริกา ยอมรับว่า การประชุมคณะกรรมการเป็นวิธีการสื่อสารสาธารณะ ที่ได้ผลดีที่สุด การที่กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มคณะกรรมการวิทยาลัยครุอุตสาหกรรมมีความเห็นว่า วารสารประชาสัมพันธ์ เป็นวิธีการสื่อสารสาธารณะที่มีประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่สุดนั้น เป็นมาจากการสำรวจประชาสัมพันธ์มีเนื้หาสาระข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ตลอดจนภาระเดือนในหัวค้านการจัดกิจกรรมค่างๆ ของหน่วยงานในวิทยาลัยครู ทำให้อาจารย์ วิทยาลัยครุทุกคนได้รับทราบข่าวสาร และนำข่าวสารไปปฏิบัติงานในหน้าที่อย่างทั่วถึงในเวลาเดียวกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัย เรื่อง ดูติกรรมการสื่อสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ของ อาจารย์วิทยาลัยครุอุตสาหกรรม ปีการศึกษา 2527 ครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า น่าจะ มีการวิจัยครั้งต่อไปในอนาคต ดังนี้

1. อาจจะวิจัยหัวข้อเดียวกันในวิทยาลัยครุหรือสถาบันการศึกษาและองค์กรอื่นๆ เพื่อนำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบกับวิธีการที่ใช้ในการสื่อสารทางด้วยสักข์อักษรและทางวิชา ระดับความสนใจในชนิดของข่าวสาร และการรับข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ และเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสารแบบทางการและแบบไม่

เป็นทางการ ให้สิ่งสารจากบันลังค์ล่าง จากล่างขึ้นบน และบุคลากรในระดับ เคี่ยวกัน และประเทกการสื่อสารระหว่างบุคคล การสื่อสารกู้มาย่อข และการสื่อสาร สาธารณะ ระหว่างผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน เพื่อแก้ผลการวิจัยมาปรับปรุงและพัฒนาการ สื่อสารขององค์กรต่อไป

2. ควรมีการวิจัยค้ายิทธิการอื่นๆที่นอกเหนือไปจากการวิจัยแบบสำรวจมาตรฐาน คิกรรุ่ม การสื่อสารของบุคลากรในองค์กรโดยทั่วไป เพื่อนำผลการวิจัยมาสืบต่อหรือเปรียบเทียบ กับการวิจัยครั้งนี้ เช่น ศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของสื่อแต่ละประเภท หรือเปรียบเทียบประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการใช้สื่อแต่ละประเภทที่ส่งผ่านช่องทางสารสนเทศเคี่ยวกัน เป็นต้น

3. จากผลการวิจัยพบว่า อาจารย์วิทยาลัยครุภัณฑ์ให้ความสนใจในชนิดของ ข่าวสารเกี่ยวกับงานวัฒนธรรมน้อยที่สุด พื้นที่งานวัฒนธรรมเป็นงานระดับชาติที่สถาบันหรือ องค์กรค่าจ้างโดยเฉพาะสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะต้องห่วงกันจริงly และเข้าใจก็ตาม รวมทั้งพระราชนูญศิวิทยาลัยครุ พ.ศ.2528 ได้ระบุไว้ชัดเจนว่า วิทยาลัยครุเมืองน้ำที่ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จึงน่าจะมีการศึกษาวิจัยว่า จะทำอย่างไรจึงจะให้อาจารย์ของ วิทยาลัยครุให้ความสนใจต่องานวัฒนธรรม ผู้บริหารวิทยาลัยครุควรจะกำหนดให้สื่อ หรือช่องทางอื่นๆ ในการจัดทำให้อาจารย์วิทยาลัยครุยอมรับและมองเห็นความสำคัญของงาน ค้านวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น หรือ ศูนย์วัฒนธรรมของวิทยาลัยครุควรจะมีบทบาทและหน้าที่อย่างไร ที่จะสามารถโน้มน้าวใจให้ผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยครุเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรม ไปในทางที่ต้องการโดยอาศัยการสื่อสารขององค์กรเป็นเครื่องมือในการสร้าง ความเข้าใจร่วมกัน

4. จากผลการวิจัยพบว่า อาจารย์วิทยาลัยครุภัณฑ์มีความคิดเห็นว่า การ สื่อสารแบบไม่เป็นทางการมีส่วนสนับสนุนและเอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่เป็นอย่างดี และการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ เมื่อใช้ควบคู่กับการสื่อสารแบบทางการจะทำให้การปฏิบัติ งานในหน้าที่ได้รับความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น ซึ่งความเป็นจริงแล้วบุคลากรของ องค์กรมักจะใช้การสื่อสารทั้งแบบทางการและแบบไม่เป็นทางการไปปนกันและมักจะเป็นที่ มากของบุคคลต่างๆในองค์กรได้ เช่น บุคลากรขององค์กรอาจทำการสื่อสารกันโดยไม่ อาถรร奭สร้างองค์กรเป็นหลักในการกระจายหรือเผยแพร่ข่าวสาร อาจจะมีความลำเอียง

ที่ช่าวสาร และอ่านจากของผู้บังกับบัญชา มีผลทำให้การปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์การ เป็นไปอย่างไม่มีระบบ เพราะขาดระเบียบ อาจจะก่อให้เกิดมลูหมาความขัดแย้งระหว่างผู้ - ปฏิบัติงานค้ายกันได้ หากจะพิจารณาว่าถึงอย่างไรก็ตามการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการก็ ยังเป็นสิ่งจำเป็นของบุคลากรในองค์การ ก็น่าจะถือเหวิจัยว่า การสื่อสารแบบไม่เป็นทาง- ของบุคลากรในองค์การคำนวณไว้ในลักษณะอย่างไร ก่อให้เกิดประดิษฐิภาพและประศิริผล คือการปฏิบัติงานในหน้าที่อย่างไร ช่าวสารประเภทใดควรผ่านสื่อหรือช่องทางการสื่อสาร แบบทางการและแบบไม่เป็นทางการ ช่าวสารประเภทใดควรผ่านสื่อหรือช่องทางการสื่อสาร ทั้งแบบทางการและแบบไม่เป็นทางการ รวมทั้งถือว่าสื่อหรือช่องทางการสื่อสารใด มีประดิษฐิภาพและมีประศิริผลมากที่สุด เมื่อใช้สื่อสารแบบทางการและแบบไม่เป็นทางการ เป็นคัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย